

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE

S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM

LJUBLJANA RAKOVNIK

60^{LET}
ŽUPNIJE

APRIL 2019 / ŠTEVILKA 4 / LETO XXXVII

Lk 19,28–40 in Lk 22,14–23,56 TUDI JEZUS SE JE ZNAŠEL V STISKI

Evangelist Luka nam v pasijonu prikazuje tudi vrhunec Jezusove molitve. Jezus moli na Oljski gori in se bori z Božjo voljo. Tedaj se mu prikaže angel iz nebes in ga krepča. Molitev ni vselej samo izkušnja miru. Lahko je tudi boleče bojevanje z Božjo voljo. Toda Bog pošilja molivcu svojega angela, da bi mu podelil novo moč. Vendar angel Jezusa ne obvaruje pred strahom. Spričo strahu se poti. Toda ravno sedaj moli še vztrajneje (Lk 22,44). Ta prizor molitve na Oljski gori pripoveduje Luka zaradi stiske, ki jo imajo mnogi z molitvijo, tako danes kakor takrat. V molitvi pogosto doživljamo temo. Imamo vtis, da gre naša molitev v prazno. Nič ne koristi. Nič se ne zgodi. Bog se skriva za debelim zidom. Zdi se, da molči. Ker ne prodremo do Boga, nam gre kaj pogosto kakor učencem. Zaspimo. Naša molitev zaspi. In Jezus nas mora prebuditi: »Vstanite in molíte, da ne pridete v skušnjava« (Lk 22,46).

Prišli bomo v enake stiske kakor Jezus, v osamljenost, strah, zapuščenost, v stisko in trpljenje. Molitev je za nas pot, da bomo kakor Jezus uspešno prestali skušnjave in se tudi v največji stiski oklepali Boga.

Molitev na Oljski gori očitno daje Jezusu moč, da na poti pasijona vzdrži. Daje mu gotovost, da tudi v smrti ne more pasti iz dobrih Božjih rok. Jezusova molitev pa doseže vrhunec v njegovi molitvi na križu. Ko visi na križu, Jezus ne moli samo zase, ampak tudi za svoje morilce: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo« (Lk 23,34). In Jezus umre z besedo molitve na ustnicah. To je verz iz Ps 31, iz judovske večerne molitve. Kakor pobožen Jud moli Jezus na koncu svojega življenja: »Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.« (Lk 23,46) Toda Jezus doda besedam psalma svoj Abba-nagovor. Prav na križu nagovarja Boga nežno kot svojega Očeta. V smrti se vrača k Očetu. Kljub vsej grozi Jezus v molitvi vzdrži in ostane tako sredi svoje največje stiske v odnosu z Bogom. Da, odnos z Bogom ga osvobaja od moči ljudi. Nad njim ne morejo triumfirati niti njegovi morilci.

Po: A. Grün, Jezus – veselo oznanilo

*Nebeški oče,
blagoslovljena butara nas spominja
na dogodke izpred dva tisoč let,
ko so množice pozdravljale
tvojega Sina kot kralja.
Prosimo te, pomagaj nam,
da ga bomo tudi mi sprejeli
ne le kot kralja,
ampak tudi kot našega Odrešenika.
Naj ga častimo in slavimo
ter vedno ostanemo
njegovi zvesti učenci.
Pomagaj nam s svojo milostjo.
Amen.*

Po: Praznujemo cerkveno leto – Cvetna nedelja

ZA ZAKONCE IN DRUŽINE DRUŽINSKI NAMIG - VELIKONOČNI OLTAR

Podobno kot je bil nekoč v vsaki družina na vidnem mestu bogkov kot in kot imamo skoraj v vsaki družini v božičnem času božično drevo in jaslice, tako bi lahko v velikonočnem času imeli »velikonočni oltar«. Na mizico, omarico ali polico postavimo križ, ob njem pa Sveto pismo in svečo. Poleg lahko postavimo molitev za družino, ki smo jo skupaj poiskali ali pa celo sami sestavili in jo je kateri od otrok skrbno prepisal na trši papir.

Na velikonočno jutro, preden boste zaužili blagoslovljena jedila, se zberite pri tem velikonočnem oltarju in prižgite svečo. Prižiganje sveče naj bo nadvse slovesno, obredno, opravi pa ga eden od otrok – morda kot nagrado za neko dobro delo v preteklih dneh. Obred lahko ponovite vsako nedeljo do binkošti, kot simbol slovesnosti praznika – vstajenja Jezusa Kristusa. Morda se bo kateri od članov družine ob velikonočnem oltarčku ustavil tudi med tednom in se v kratki molitvi obrnil na Križanega (podoba križa) in Vstalega (podoba sveče) ali pa bo prebral odlomek iz Svetega pisma. Naj bo to kraj, kjer se kot družina srečate ob družinski molitvi in klepetu.

Po: Praznujemo cerkveno leto – Velika noč

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 11. 3. 2019

Začeli smo z uvodnim razmišljanjem in molitvijo. Potrdili smo zapisnik prejšnje seje.

Prebrali smo svetopisemski odlomek Mt 20, 20-28.

Razmišljali smo ob svetopisemskem odlomku:

- dr. Trstenjak kaže veličino človeka v knjigi Dobro je biti človek,
 - nekaj velikega in dobrega je biti človek,
 - človek se mora zavestno odločati za vsako stvar,
 - del božjega je, da si pripravljen sprejemati spodbudo,
 - drug drugemu moramo biti zgled,
 - apostol Peter se je upiral umivanju nog,
 - v župnijskih skupnostih moramo biti med sabo povezani,
 - župnija mora biti nekaj stabilnega, ljudje morajo v srcu nositi pripadnost,
 - mlajše župnije ne morejo črpati iz preteklosti,
 - pomembno je povezovanje med duhovniki, redovniki se povezujejo v skupnosti,
 - župnije se povezujejo z dekanijskimi romanji,
 - danes je manj čuta pripadnosti,
 - pripadnost je, da nekaj damo in zraven tudi potrpimo.
- Vprašali smo se, kako pritegniti še ostale, da bi se priključili župniji.

Pregledali smo koledar.

V cerkvi so se že začela popravila. Ozvočenje je popravljeno, trenutno sanirajo okna.

Sejo smo zaključili z molitvijo.

Zapisala: Barbara Flajnik

KROG ŽIVLJENJA – NOV CD DUHOVNIH PESMI

V mesecu marcu je izšel naš dolgo pričakovani CD z naslovom Krog življenja. Na njem je 12 novih duhovnih pesmi, ki so namenjene otroškim in mladinskim pevskim zborom ter drugim glasbenim zasedbam. Pesmi so primerne za vse priložnosti in za različne dele cerkvenega leta. CD so pod vodstvom Urše Remic posneli mladi pevci župnije Rakovnik, stari od 6 do 12 let. Avtorica besedil je Urša Remic, avtorici melodij pa Urša Remic in Ajda Račič.

Naš CD že lahko dobite v trgovini Salve in vseh ostalih katoliških knjigarnah po Sloveniji.

Ujemite naš ritem, začutite melodijo in z nami zapojte tudi vi!

Mladi pevci župnije Rakovnik

KROG ŽIVLJENJA

MLADI PEVCI ŽUPNIJE RAKOVNIK
duhovne pesmi za otroke in mladino

PREDSTAVITEV VERA IN LUČ

V nedeljo, 24. 3., smo se pri maši ob 10.30 predstavili člani skupine Vera in luč. Na Rakovniku se srečujemo že 29 let, vsako drugo nedeljo v mesecu. Naša srečanja so sestavljena iz dobrodošlice, skupne molitve, nato se razdelimo in imajo starši z duhovnikom pogovor o temi meseca, lučke in prijatelji pa se tudi pogovarjamo o temi meseca, zraven pa še kaj ustvarimo in pripravimo oživljanje evangelija. Sledi maša, nato pa še druženje ob dobrotah. Oživljanje evangelija je posebnost naših maš, to pomeni, da evangelij najprej preberemo, nato pa ga uprizorimo, saj tako lažje razumemo. Tudi pri predstavitveni maši smo oživljali evangelij, imeli darovanje in prošnje, pri prošnjah pa so se nam pridružili tudi birmanci. Mašo so s svojim petjem popestrili otroci prve triade. Po končani maši smo nadaljevali prijetno druženje v jedilnici Majcnove hiše. Veseli bomo vseh novih članov.

Kristina

VIKEND ZA OTROKE ZAKONSKIH SKUPIN V VERŽEJU

V petek smo se v večernih urah zbrali v Veržeju. Po večerji in namestitvi v sobah smo skupaj začeli program našega vikenda. Otroci so spoznali zgodbo o Noetu in njegovi ženi, po molitvi so odšli gledat risanko o bikcu Ferdinandu, starši pa so nadaljevali svoj program. Tudi v soboto smo dan po zajtrku začeli s skupno molitvijo, v kateri so otroci spoznali, da smo kot Cerkev ena velika družina. Nato so otroci odšli pogledat še drugo polovico risanke, starši pa so začeli s svojim programom, kjer so imeli posebnega gosta. Po risanki so se otroci razdelili v skupine za kateheze, kjer so poglobljali svoj odnos do živali. Sledila je ustvarjalna urica. Po kosilu so starši in otroci preživeli nekaj skupnega časa; nekateri so odšli na sprehod, drugi so igrali nogomet, vsak je našel nekaj zase. Kasneje, ko so starši nadaljevali s svojim programom, so se otroci odpravili na kmetijo, kjer so videli krave, pujse in kokoši ter poskusili domača bučna semena.

Ko smo se vrnili, je bila na vrsti velika igra, pri kateri so otroci sestavljali svoje kmetije z najrazličnejšimi živalmi in mehanizacijo. Igri je sledil še en del katehez s pogovorom o požrtvovalnosti. Po večerji je sledil družabni večer, v okviru katerega smo bili priča poroki Noeta in njegove žene. Utrujeni od vtisov celotnega dne smo se v poznih večernih urah odpravili spat.

Tudi nedeljsko jutro smo začeli z zajtrkom in molitvijo, nato pa smo nadaljevali s pripravo na sveto mašo, ki jo je vodil naš kaplan Janez. Sledila je minutka za fotografiranje in še zadnje kosilo, preden smo se odpravili nazaj proti Rakovniku.

Andraž Krnc

SLAVILNI VEČER S SKUPINO NAVDIH

V petek, 22. marca, je skupina Navdih pripravila slavlilni večer z naslovom »Pridi, čakam te!«, ki je potekal v Majcnovi kapeli. Na njihovo povabilo so se odzvali tako mladi, kakor tudi izkušenejši prebivalci naše župnije. Večer je zaznamovala glasba, ki je polepšala češčenje Jezusa, izpostavljenega v najsvetejšem zakramentu. Med poldrugo uro dolgo adoracijo, so se kitarist, klaviaturist in obe vokalistki umaknili na stran kapele in tako osrednje mesto namenili Jezusu v podobi kruha. Podobo Križanega, ki krasi steno kapele, pa je osvetljeval reflektor. Glede na vtise, ki jih je ta večer pustil v srcih vseh prisotnih, ne gre dvomiti, da bo v prihodnje podobnih večerov še več.

Namig: Naslednji bo že 12. 4. ko bodo mladi iz naše dekanije čistili svoje duše, da bodo lepe pričakale Veliko noč.

Aljaž Dobnikar

POSTNE DUHOVNE VAJE

V petek, 22. marca, smo se v Marijinem domu na Bledu zbrali mladi, da bi si pred Veliko nočjo nabrali novih moči in poglobili našo vero. Rdeča nit duhovnih vaj sta bila napuh in njegovo nasprotje – ponižnost, kar se kaže tudi v naslovu, ki je bil: »Napuhu vstop prepovedan.« Prvi večer je bil namenjen medsebojnemu spoznavanju, nato smo se razdelili v skupine in začeli pogovor o temi. V soboto se je skozi cel dan prepletalo delo v skupinah in osebno delo, kjer smo razmišljali o tem, kaj sploh je napuh, kako se mu upreti, kaj je prava ponižnost. K nam sta prišla pričevalca Petra in Dimitri, ki sta predstavila svojo življenjsko zgodbo, ki je polna težkih pa tudi lepih trenutkov. V svojem pričevanju sta bila pristna, zato nas je njuno pričevanje nagovorilo. Po kosilu smo odšli na sprehod ob Blejskem jezeru. Vrhunec duhovnih vaj pa se je zgodil zvečer, ko smo imeli spokorno bogoslužje. Skozi postaje križevega pota smo razmišljali o Jezusovem trpljenju, med adoracijo

smo se pripravili na sv. spoved, h kateri smo lahko pristopili, za zaključek večera pa smo imeli sv. mašo. V nedeljo smo imeli še zadnji sklop dela v skupinah in osebnega dela ter zaključno sv. mašo. Po kosilu smo se poslovili in odšli na svoje domove polni novih vtisov, spoznanj in moči za nadaljnje življenje.

Ana Dobnikar

TURNIR TROJK

Na turnirju v košarki 3 na 3 se je v soboto, 30. 3., zbralo 6 ekip. Turnir se je začel pravočasno in v tekmovalnem vzdušju. Vse je časovno potekalo v najlepšem redu. Fleksibilnost organizacije se je potrdila ob zamudi ene izmed ekip, saj je turnir kljub temu potekal tekoče. Starostno so se igralci zelo razlikovali, kar je botrovalo raznolikosti pri znanju in izkušnjah. Tako sta se v finalu pomerili najizkušenejši ekipi Blažič 1 in Blažič 2. Zmagala je slednja. Na splošno imam o turnirju pozitivno mnenje in se že veselim prihodnjih.

Jakob Gal Frankovič

SKUPINA STAREJŠIH RAKOVNIK – OBISK DR. JOŽETA RAMOVŠA

Vtorek, 12. marca 2019, je imela skupina starejših Rakovnik v svoji sredi zopet znanega in zanimivega gosta. Tokrat je bil to profesor in predavatelj dr. Jože Ramovš, avtor številnih knjig ter velik strokovnjak na področju kakovostnega staranja in sožitja med generacijami.

Pomembnost in aktualnost problematike je bila vidna že iz udeležbe, saj se nas je zbralo okoli štirideset članov.

G. Ramovš nas je na začetku spodbudil k razmišljanju z naslednjim vprašanjem in možnimi odgovori nanj: Kdo naj poskrbi za naše kakovostno staranje, je to zakonec, otroci, država, Cerkev, društvo upokojencev ...? Poudaril je, da vsi ti in še marsikateri drugi dejavniki pripomorejo, da se bomo lahko zadovoljno starali in postarali. Nihče pa ne more za nas narediti tistega, kar lahko naredimo sami zase. Predvsem je od nas samih odvisno, ali bomo zadovoljni in srečni, drugim prijetni, ali pa se bomo zgolj pritoževali in negodovali nad vsem. Če želimo biti zadovoljni stari ljudje, se moramo naučiti videti pet lepih, dobrih stvari na eno slabo. Težko, kajne? Vendar samo tako dobimo dovolj veselja do življenja pa tudi hvaležnosti zanj. Vztrajno moramo iskati lepe in dobre stvari pri sebi, drugih in v družbi nasploh. Nobena naložba in noben trud se v življenju ne obrestuje tako bogato kot lepo in pristno sožitje z ljudmi. Zato se splača, tudi v starosti, potruditi za lepo komuniciranje z vsemi, zlasti s svojimi bližnjimi, s katerimi je včasih najtežje ohranjati topel in prijazen odnos.

Zgoraj je zapisanih le nekaj poudarkov s predavanja g. Ramovša, več pa lahko najdete in si preberete tudi v njegovi knjigi *Sožitje v družini*.

G. Ramovš je na koncu pohvalil zavzetost in aktivnost naše skupine starejših in nam zaželel, da se naša druženja še dolgo nadaljujejo.

Naše naslednje srečanje bo v torek, 9. aprila 2019, tako kot vedno od 9.00 do 11.00 ure v Majcnovi hiši. Lepo vabljeni!

Andreja K.

VIKEND ZA DRUŽINE V VERŽEJU

Tudi letos smo si organizirali duhovni vikend za mlajše zakonske skupine in se odpravili v Veržej, kamor se vedno znova radi vračamo. V našo družbo smo povabili še nekaj družin in pridružil se nam jih je kar deset. V salezijanskem Marijanišču je dovolj prostora za naše številčne družine in tam smo vedno znova toplo sprejeti. Letos sta bila naša gostitelja Peter in Marko, ki sta poskrbela, da nam ni nič manjkalo.

V petek zvečer smo se namestili, odrasli smo imeli spoznavanje, otroci pa so si ogledali risanko o bikcu Ferdinandu. Ta večer smo šli kmalu počivat, saj sta delovni teden in seveda vožnja poštno zdelala naše malčke in nekatere starše. Drugi pa smo še malo poklepetali.

V soboto se nam je po jutranji molitvi pridružil naš gost, lazarist, g. Stanko Gerjolj, ki nas je nagovoril s temo Odnosi v družini in nam predstavil nekaj družin iz Stare zaveze. V razlagi o njihovih odnosih smo našli sami sebe in spoznali, da nas Sveto pismo vedno znova nagovarja kot knjiga, ki govori o življenjski zgodbi vsakega izmed nas. Delo po manjših skupinah je potekalo po načinu geštalt pedagogike. Soočili smo se sami s seboj in z odnosi v naši primarni, popoldne pa še v trenutni družini.

Vsa naša čutenja, nerazrešene in lepe odnose smo dopoldne prinesli pred Najsvetejše. Popoldanski del smo zaključili s sveto mašo, pri kateri sva v kruh položila tisto, kar naju v najinih medsebojnih odnosih hrani, v vino pa najine želje in hrepenenja. Potem sva drug drugega obhajala pod obema podobama. Ko naju je objel Kristus, sva se objela tudi sama. Na mestu je bila pesem zahvale, ki je sledila. Seveda smo se potem skupaj zahvalili g. Gerjolju, ki nas je nagovoril tudi s svojo preprostostjo in odprtostjo.

Po večerji je sledil veseli večer, ko smo zopet napolnili dvorano, igrali nekaj iger, peli in po skupinah uprizorili nekaj zgodb iz Svetega pisma. Tudi tokrat se je pokazala naša inovativnost, smisel za sodelovanje in humor.

V nedeljo smo se zakonci, po skupni molitvi z otroki, razdelili v majhne skupinice in odprli nekaj tem, ki izzivajo najino družino v družbi. Nagovorjeni smo bili, da pogovor nadaljujemo v naših zakonskih skupinah in seveda midva med seboj. Pripravili smo še prostor za sveto mašo, ki jo je daroval naš kaplan Janez, ki je s predanimi animatorji ves čas skrbel za naše otroke.

V meni odzvanja hvaležnost za doživet vikend, ki se mi zdi kot darilo, ki nam ga Gospod vsako leto podari iz čiste ljubezni.

Mihaela

DUHOVNA OBNOVA ZA PRVOOBHAJANCE IN STARŠE

V čudovitem sobotnem jutru, 16. 3. 2019, smo se ob 9.00 zbrali kot velika Božja družina. Najprej nas je z Bogom povezala jutranja molitev in Božja beseda, ki so jo animirali animatorji. Prisluhnili smo Jezusu in učencem, ki so bili priče pomnožitve kruha in rib v puščavi.

V tem odlomku so nas nagovorile štiri besede, ki so bile iztočnice za pogovor v treh skupinah. V prvi skupini so razmišljali, da je vsak IZBRAN IN BLAGOSLOVLJEN od Boga. Ali sem tudi jaz pripravljen blagoslavlјati? V drugi skupini so se pogovorili, da je vsak kdaj RAZLOMLJEN in podoben Jezusu na križu, kadar nas doletijo težave, neuspehi. Ali sem pripravljen sprejeti izziv za osebno rast ali dopustim, da me življenje zlomi? V tretji skupini DAROVAN so razmišljali, da je človek najlepši in najveličastnejši, ko daje in se daruje. Zgled nam je pokazal Jezus, saj je dal samega sebe v hrano. Ali sem pripravljen pozabiti na svoje sebične želje in osrečevati druge? Dve skupini sta bili v župnišču, ena pa pri sestrah HMP, kjer so pekli hostije za praznik prvega svetega obhajila. To je bilo za otroke posebno doživetje. Obiskali so Jezusa v kapeli sester in se mu priporočili. Po končanih delavnicah je sledila pevska vaja, ki sta jo vodila Tina in Aljaž. Pesem je še bolj ogrela srca prvoobhajancev za prvo srečanje z Jezusom. Starši so med tem časom skupaj z g. župnikom razmišljali o verski vzgoji in se o tem pogovorili v manjših skupinah.

Dopoldne so zaključili z molitvijo pred Jezusom za svojo družino in otroke. V SMC-ju je že čakalo kosilo za vse, ki ga je pripravila dobrosrčna gospa Ruža. Pridružili so se tudi otroci, ki so bili v varstvu prijaznih animatorjev.

Hvala vsem, ki ste DUHOVNO OBNOVO podprli z molitvijo in žrtvami.

Predvsem pa hvala animatorjem: Ani, Aljažu, Karmen, Andražu, Juliji, Lori, Tini, Maji, Adi, Vidu, Tinkari, Piji, sestram HMP, še posebej s. Bernardki, gospe Ruži in g. župniku Mirku.

Izjave ali odmevi nekaterih prvoobhajancev:

- Najboljša je bila peka hostij in igranje vislic. Naučil sem se, da poslušam svojo vest. (Marcel)

- Najbolj všeč mi je, da sem se naučil delati sveto hostijo. Naučil sem se, da moramo izbirati. (Florian)

- Naučil sem se, da imaš v življenju veliko izbir in da izbereš najboljšo. (I. A)

- Najboljša delavnica, pečenje hostij.

- Delali smo hostije, poslušali pravljico o treh bratih, igrali vislice in imeli dve izbiri. Naučila sem se veliko več o Bogu. Všeč mi je bilo vse. (Neža)

- Peka hostij. Všeč mi je bilo, ko smo z Lori in Julijo pletli verigo.

- Pečenje hostij. Ko smo zaprli oči in nam je Ana nekaj prebrala in smo si predstavljali, kot da je Jezus. (Ester)

Katehistinja s. Ivanka Zakrajšek

MLADINSKI GOST RAKOVNIK – SOOČENJE Z IZGUBO OB SAMOMORU, ANJA KLANČAR

Vse od četrtkovnega srečanja na Rakovniškem gradu mi v glavi odzvanjajo številke 400, 13. na svetu, top 3 v Evropi. Lagala bi, če bi

rekla, da je bilo to srečanje zabavno in sproščujoče. Ozračje je bilo na začetku polno zanimanja, ki se je razvilo v sočustvovanje, začudenje, empatijo in žalovanje, kar je bilo najbolj primerno temi, o kateri smo govorili skoraj 3 ure. Zbralo se je veliko število ljudi, ki smo prišli iskati odgovore na najrazličnejša vprašanja. Zakaj, kdaj, kako, čemu in še enkrat, zakaj samomor? Kako se soočiti s tem, ko s tem izgubiš svojega najbližjega? Pa tudi mogoče niti ne najbližjega. In kako dolgo žaluješ? Pa kako sploh žaluješ? Sem kriv jaz, bi lahko kaj naredil drugače?

Anja Klančar je pred celo skupino prinesla svojo močno zgodbo. O tem, kako je izgubila mamo in očeta, ki sta si ne prav dolgo narazen vzela življenje, kako se je s tem soočala in kako se še sooča. Mislim, da smo jo vsi poslušali predvsem z občudovanjem. Kako močna je postala po vseh teh izkušnjah in kako se je v najtežjih trenutkih učila in ne obupala.

Prej omenjene številke kažejo na stopnjo samomorilnosti v Sloveniji. Povprečno si življenje pri nas vsako leto vzame okoli 400 ljudi, kar nas postavlja med prve tri države po stopnji samomorilnosti v Evropi in na 13. mesto na svetu. Vedno smo si želeli biti med najboljšimi, pa menim, da to niso stopničke, s katerimi bi se lahko ponašali. Po Anjinih besedah sem šele razumela, kaj te številke v resnici pomenijo. 400 ljudi, ki se odloči za tak korak, vpliva ne le na njihovo najožjo družino. Vsak od teh je imel tudi prijatelje, je hodil v šolo ali v službo, je bil prebivalec določene mestne skupnosti in se udeleževal določenih skupinskih aktivnosti. Ena taka skrajna odločitev tako ne vpliva na par posameznikov, pač pa na več sto ljudi. Nihče ni pripravljen na tako novico. Zato je to 400 x 1000 ljudi, ki bo v mislih premlevalo ta vprašanja, kot smo jih mi, in redki bodo prišli do odgovorov. Pa ne zato, ker jih ne bodo želeli odgovoriti, pač pa ker se bodo redki želeli o tem z njimi zares pogovarjati. Zares pomeni, da bodo vprašali »Kako si?« in to resno mislili. In poslušali cel odgovor. Večkrat. In vztrajali v žalovanju z njimi.

Iz vseh nadaljnjih izkušenj, ki so jih podelili tudi drugi udeleženci, sem se naučila, da to žalovanje ni lahko in kratko. Je dolgotrajno, težko in utrudljivo. Zato je pomembno razbijati tabuje, zavedajmo se, da je to na žalost

velik del naših življenj in da ljudje, ki preživljajo tako izgubo, dolgo in globoko žalujejo. Z znanjem in zavedanjem bomo tudi znali stati ljudem ob strani in zmanjšali stigmo in izogibanje. Bodimo realni, številke so visoke, če jih ne znamo znižati, pomagajmo tako, da pomagamo lajšati posledice.

Eva Žukovec

DUHOVNE VAJE V ŽELIMLJAH

Mladi iz 8. in 9. razreda smo skupaj v Želimljah preživeli vikend med 15. in 17. marcem. Tema postnih duhovnih vaj je bila »Kdo je on? Bog, človek ali oboje«. Ogledali smo si film Son of God (Božji Sin). Na temo filma smo se pogovarjali z animatorji. Imeli smo tudi možnost sv. spovedi. Spovedovat so prišli duhovniki iz različnih župnij, med njimi tudi bivši voditelj duhovnih vaj Klemen Balažic.

Spletli smo si veliko novih prijateljskih vezi. Vsem mladim priporočam, da se kdaj tudi oni udeležijo duhovnih vaj v Želimljah.

Marta

PUSTOVANJE V SMC-JU

Princese, čarovnice, indijanci in samorogi ter mnogi drugi so tudi letos v soboto, 2. 3. 2019, okupirali igralnico in rotundo SMC-ja na Rakovniku, saj smo imeli pustno rajanje. Letos je bil pust povezan z zadnjim dnev zimskega oratorija in tako zagotovil čudovit plesni zaključek počitnic. Čeprav je bilo to letos med počitnicami, se ga je udeležilo kar precej družin in otrok. Skupaj smo plesali, peli, se zabavali, jedli sočne zlate krofe. V skupinah smo imeli tudi aktivnost, na kateri smo zaigrali različne pravljice, ki so se izkazale za izjemno kreativne. Na koncu dneva smo imeli tudi izbor in nagrajevanje najboljših in najlepših mask. Dan je bil zanimiv, igriv, izžareval je veselje. Menim pa, da smo bili na koncu vsi, tako starši, otroci in animatorji primerno izmučeni. :)

Upam, da se vidimo naslednje leto.

Tina Ključevšek

DEKALOG SREČE

Organizacija združenih narodov je 20. marec razglasila za mednarodni dan sreče. Ob tej priložnosti predstavljamo t. i. dekalog sreče, ki je vzet iz nauka papeža Frančiška.

»Iskanje sreče – poudari sveti oče – je skupno vsem osebam vseh časov in vseh starosti,« saj je Bog sam »položil v srce vsakega moškega in vsake ženske neustavljivo hrepenenje po sreči, po polnosti«. Naša »srca so nemirna in v nenehnem iskanju dobrega, ki bi moglo odžejati žejo po neskončnem« (Poslanica za SDM 2015), nevidna nostalgija po Njem, ki nas je ustvaril in je On sam ljubezen, veselje, mir, lepota, resnica.

1. Začetek veselja: biti pozoren do drugih

Pot sreče se začne proti toku: potrebno je preiti od egoizma do tega, da mislimo na druge. Puščavski očetje so govorili, da biti žalostni skoraj vedno pomeni misliti nase. »Kadar se notranje življenje zapre

v lastne koristi in ni več prostora za druge,« ne uživamo več blagega veselja» ljubezni. »Srečni namreč ne moremo biti sami.« Papež vabi, da bi ponovno odkrili velikodušnost, kajti »Bog ljubi veselega darovalca« (2Kor 9,7). Potrebno je premagati skušnjo zapiranja samih vase, izoliranja, tega, da bi se imeli za samozadostne, saj vsi potrebujemo bratstvo. Življenje dobi smisel »v iskanju dobrega bližnjega«, v tem, da drugim želimo srečo: »Če mi uspe pomagati enemu samemu človeku, da živi bolje, to že opraviči zavzetost mojega življenja« (Veselje evangelija, 274).

2. Odpoditi potrto

»Krščanstvo ni seznam prepovedi, ki zatirajo naša hrepenenja po sreči, temveč načrt življenja, ki zmore navdušiti naša srca« (Poslanica za SDM 2015). Kristijan torej odpodi zlobno skušnjo potrtosti in žalosti. Bog želi, da smo »pozitivni«, preprosti, ko se veselimo drobnih vsakdanjih stvari in ne jetniki »neštetihi komplikacij« in negativnih misli. Papež spominja na znan izrek: resnična svetost je sreča, saj je »žalosten svetnik bolj žalosten svetnik«.

3. Veselja ne da kratkotrajno veselje, ampak ljubezen

»Sreča ni nekaj, kar se kupi v trgovini. Sreča izvira samo iz ljubezni, ko ljubimo in se pustimo ljubiti« (Romanje Macerata-Loreto, 9. junij 2018). »Ko iščemo uspeh, užitek ter imetje na sebičen način in iz tega delamo malike, morda dosežemo trenutke omamljenosti in lažni občutek zadovoljstva, toda nazadnje postanemo sužnji; nikoli nismo zadovoljni in nenehno nas preganja, da iščemo še več« (Poslanica za SDM 2014). »Veselje ni opojnost trenutka in ne izhaja iz stvari ali iz posedovanja. Veselje se rojeva iz srečanja, odnosa z drugimi, iz občutka sprejetosti, razumljenosti, ljubljenosti. Veselje se rodi iz zastonjskosti srečanja« (Govor semeniščnikom, novinkam in novincem, 6. julij 2013). Veselja ne da to, kar je kratkotrajno, ampak le ljubezen poteši žejo po neskončnem, ki je v nas.

4. Imeti smisel za humor

Pot veselja je sestavljena tudi iz smisla za humor. To, da se znamo smejeti stvarjem, drugim in sebi, je globoko človeško, lahko bi rekli, da je »skoraj blizu milosti«. Gre za tisti dobri relativizem, relativizem veselja, ki se rodi iz Svetega Duha«. Da bi premagali skušnjavo narcisizma, je po papeževem mnenju pomembna tudi samoironija. Podobno je dejal tudi papež Benedikt XVI, ko je citiral Chestertona in rekel, da angeli letijo zato, ker samih sebe ne jemljejo preveč resno. Ob tem je dodal, da »bi morda tudi mi lahko malo bolj leteli, če samih sebe ne bi imeli za tako pomembne«.

5. Znati se zahvaljevati

Veselj je tudi v tem, da znamo videti darove, ki jih vsak dan prejemo. Gre za osuplost nad lepoto življenja ter velikih in majhnih stvari, ki napolnjujejo naše dneve. Papež kaže na zgled sv. Frančiška Asiškega, ki je bil sposoben biti »ganjen iz hvaležnosti za košček trdega kruha ali srečen hvaliti Boga za veter, ki je božal njegov obraz« (Veselite in radujte se, 127).

Živeti v veselju pa je »sposobnost, da okušamo bistveno« s treznostjo ter podelimo to, kar imamo in »vsak dan znova občudujemo dobroto stvari, ne da bi se obtežili z nejasnostjo pogoltnosti« (Angel Gospodov, 29. januar 2017). Srce, ki zna videti dobro, ki se zna zahvaljevati in slaviti, je srce, ki se zna veseliti.

6. Znati odpuščati in prositi za odpuščanje

V srcu, ki je polno jeze in zamer, ni prostora za srečo. Kdor ne odpušča, škodi predvsem samemu sebi. Sovraštvo rojeva žalost. Frančišek govori o veselju tistega, ki odpušča drugim in ki zna prositi za odpuščanje. Korenina tega veselja je v razumevanju dejstva, da nam je Bog odpustil. Sveti oče spominja na preroka Sofonija: »Vesêli in raduj se iz vsega srca, Gospod te je rešil obsodbe« (prim. Sof 3,14-15); »odpustil ti je, nisi kriv, pozabil je« tvoje krivde. Žal se včasih ne zavedamo Božjega odpuščanja – spomni sveti oče – in to se vidi z žalostnih obrazov«.

Med eno izmed jutranjih homilij je navedel besede nekega filozofa, ki je dejal: »Kristjani pravijo, da imajo Odrešenika; jaz bom veroval, veroval bom v Odrešenika, ko se bo odrešenje videlo tudi na njihovih obrazih, ko bodo veseli, da so odrešeni« (Homilija v Domu sv. Marte, 21. december 2017).

7. Veselje prizadevanja

Papež vabi k veselju ob skupnem delu z drugimi ter za druge, da bi mogli izgraditi pravičnejši in bolj bratski svet. To pomeni živeti vsakodnevne napore v duhu blagrov: to je »pot prave sreče«, ki nam jo je pokazal Jezus. Gre za »revolucionarno novost modela sreče, nasprotnega tistemu, ki nam ga navadno posredujejo mediji in prevladujoča miselnost« (Poslanica za SDM 2014). Srečni »so preprosti, ponižni, ki ustvarjajo prostor Bogu, ki znajo jokati za drugimi in zaradi svojih napak; ostajajo krotki, borijo se za pravičnost, so usmiljeni do vseh, varujejo čistost srca, vedno delajo za mir in ostajajo v veselju, ne sovražijo in tudi kadar trpijo, na hudo odgovarjajo z dobrim« (Angel Gospodov, 1. november 2017).

8. Molitev in bratstvo

Papež je septembra lani mladim Litovcem dejal, naj ne pozabijo, da »mолitev spreminja stvarnost. Ali spreminja stvari ali pa spreminja naše srce, vendar pa vedno spreminja.« Prav tako jih je posvaril pred individualizmom: »Ne dovolite svetu, da vas prepriča, da je bolje hoditi sami. Sami nikoli ne pridemo do konca. Naša resnična identiteta predpostavlja pripadnost ljudstvu« (Srečanje z mladimi Litovci, 22. september 2018).

9. Prepustiti se v Božje roke

V življenju je čas križa, temni trenutki, v katerih se nam zdi, da nas je Bog zapustil. In prav v tej tišini Boga se je potrebno bolj kot kdajkoli prej prepustiti v njegove roke. »Veselo oznanilo je veselje Očeta, ki noče, da bi se pogubil kdo od njegovih malih.« (Veselje evangelija, 237).

10. Vedeti, da smo ljubljani

Pravo veselje – poudari papež – se rodi iz srečanja z Jezusom, in vere, da nas je On ljubil tako, da je dal za nas svoje življenje. Veselje je vedeti, da smo ljubljani od Boga, ki je Oče. Resnično veselje ni sad naših prizadevanj, ampak je sad Svetega Duha, ki nas vabi, da bi odprli svoja srca.

Vir: www.mirenski-grad.si/dekalog-srece

DEKANIJSKO POSTNO ROMANJE

Vsoboto, 30. marca, smo se pod vodstvom našega dekana in župnika Mirka Simončiča s štirimi avtobusi odpravili na postno romanje na avstrijsko Koroško. Na našem avtobusu z Rakovnika, kjer smo bili romarji iz Rakovnika, Rudnika in Barja, je bil duhovni vodja rudniški župnik Lojze Zupan. Čudovit sončen dan smo pričeli z jutranjo molitvijo in premišljevanjem križevega pota. Po postanku na počivališču v Radovljici smo pod Karavankami nadaljevali pot v Avstrijo, kjer smo kmalu za mejo pobrali vodičko go. Ivanko Kronawetter, rojeno Starman. AC smo zapustili v Beljaku in pot nadaljevali po ozki in senčni dolini čez Trebinje, Zoberce in Obernšec do našega prvega cilja **RADENČE**, kjer smo v cerkvi sv. Miklavža najprej počastili Jezusa, zapeli pesem, potem pa si ogledali postni prt, ki prekriva glavni oltar. Ob koncu smo se zaustavili še ob relikvijah svetega papeža Janeza Pavla II. Pot smo nadaljevali mimo Miljskega jezera v **MILJE**.

Vodička ga. Ivanka nam je naprej predstavila zgodovino kraja in samostana. Na dvorišču pred samostanom stoji 1000-letna lipa, znotraj pa nekoliko mlajša, 100-letna. Ogledali smo si lepo ohranjen križni hodnik z iz kamna izklesanimi stebri, vsakega s svojim motivom. Le-ti so služili patrom za premišljevanje ob branju brevirja in molitvi. Potem smo nadaljevali v župnijsko cerkev Kristusa Odrešenika in Vseh Svetnikov, kjer je glavni oltar prekrival velik postni prt s prizori stare in nove zaveze Svetega Pisma. V cerkvi smo najprej imeli slovesno sveto

mašo, katero je ob somaševanju ostalih župnikov daroval naš dekan in župnik Mirko Simončič. Po sveti maši nam je ga. Ivanka razložila vsebino postnega prta in povedala nekaj o cerkvi. Sledil je prosti ogled cerkve, kapele sv. Domicijana in tudi zakristije, potem pa smo pri avtobusih imeli skupno malico ter še nekaj prostega časa za sprehod do jezera. Pot smo nadaljevali v **JEZERNICO na Miljskem jezeru**, kjer smo si v cerkvi Srca Jezusovega ogledali modern postni prt, ki so ga naredili birmanci.

Našo romarsko pot po avstrijski Koroški smo zaključili v ŠPITALU ob Dravi, najprej z ogledom cerkve – kapele Naše Ljube Gospe, ki jo upravljajo salezijanci, trenutno Jože Andolšek. V njej so vsako nedeljo in praznike svete maše v slovenskem jeziku. Dve leti (za časa, ko je deloval na Koroškem) je v njej maševal tudi rudniški župnik Lojze Zupan. Prav zanimivo in ganljivo je bilo srečanje ob navzočnosti župnika Lojzeta, ene domačinke in ene naše romarice, obe hčeri taboriščnikov ... ena je drugo spominjala na njeno mamo ... obe sta se objeli ...

Potem pa je nas je vodička ga. Ivanka – Slovenka, domačinka, najmlajša od tistih, ki so se po vojni zadržali v Špitalu vse do danes, vsak avtobus posebej popeljala na krožno panoramsko vožnjo. Ogledali smo si območje, kjer je bilo nekoč »begunsko« taborišče s 104 barakami. Pokazala nam mesto, kjer je bila nekoč cerkev, gledališka dvorana, kino, kuhinja ... V »taboriščni« ulici še živi okoli 50 Slovencev – potomcev taboriščnikov, videli smo tudi še tri obstoječe barake. S svojimi spomini nas je prisotne povedla skozi zgodovino rojakov Slovencev, ki so po drugi svetovni vojni tu našli začasno, nekateri pa tudi stalno pribežališče. Od tu so mnogi po nekaj letih odšli v Argentino in tudi drugam po svetu.

Po končanem ogledu taborišča smo se vsi avtobusi odpeljali proti DOMOVINI, na našem avtobusu nam je družbo delala ga. Ivanka, ki nam je povedala še par zanimivosti: Na območju je zelo veliko protestantov, zato ima skoraj vsak kraj protestantsko kot tudi katoliško cerkev. Katoliške cerkve imajo čebulaste zvonike, protestantske pa špičaste, a tiste katoliške cerkve, ki jih je prizadel ljubljanski potres imajo sedaj špičaste zvonike (Beljak, Špital ...); Peljali smo mimo kamnoloma gumastega marmorja, ki so ga uporabljali že stari Rimljani. Ta marmor pa se uporablja predvsem za mletje marmorne moke, ki jo

uporabljajo v industriji papirja, barve, premazov in plastike; o akademskem slikarju in modelarju Frideriku Jerina, rojenemu leta 1906 v Vrhpolju pri Kamniku, nekdanjem taboriščniku, idejnemu avtorju in »OČETU« Minimundusa. MINIMUDUS se ves čas zavzema za dobrodelnost, skrbi, da je po avtobusnih in železniških postaji poskrbljeno za prostor in mize, kjer otroci lahko delajo domače naloge in se učijo; nadaljevali smo mimo renesančnega gradu in samostana Vernberk, kjer deluje ženski red in trenutno šteje okoli 60 starejših redovnic. Potem pa smo se že precej približali meji in počivališču in potrebno se je bilo posloviti od naše vodičke ge. Ivanke. Še pogled na že nastajajočo drugo cev karavanškega predora in prihod v Slovenijo. Prišel je čas kosila, za naš avtobus je to bilo v gostilni Knafel v Žirovnici. Po kosilu in ogledu »Monštrance« ter »Svečnika« smo nadaljevali proti Begunjam do Lesc in na AC. Po večerni molitvi in zahvalah smo se na Rakovnik vrnili natanko ob 19:00, za nami pa je bil zelo lep in duhovno bogat dan. Kaj vse smo videli (predvsem v sliki) pa na najini ljubiteljski spletni strani [www.NaIzletu.Si™](https://www.naizletu.si/2019/30-03-19.html) (<https://www.naizletu.si/2019/30-03-19.html>).

Mirko in Lucija Gaberšek

KRIŽEV POT Z VEROUČENCI

V postnem času premišljujemo molitev križevega pota v štirinajstih postajah. Tudi z našimi veroučenci smo se v tretjem tednu postnega časa zbrali v salezijanski kapeli, da bi skupaj v molitvi in pesmi premišljevali, kaj vse je Jezus iz ljubezni do nas pretrpel.

Nekateri veroučenci so sodelovali z branjem, prav vsi pa smo ob koncu posamezne postaje skupaj ponovili enega od vzklikov:

Jezus, pomagaj mi, da ne bom nikogar obsojal!

Jezus, pomagaj mi nositi križ!

Jezus, pomagaj mi odpustčati!

Marija, prosí za nas!

Jezus, uči me, da bom rad pomagal!
Jezus, pomagaj mi, da bom imel rad vsakega človeka!
Jezus, pridi in mi pomagaj!
Jezus, usmili se mene grešnika.
Jezus, naj nikoli ne zapustim prijatelja, ki je v stiski.
Jezus, izročam ti svoje srce!
Jezus, hvala, ker me imaš tako rad!
Marija, sprejmi me v svoj objem!
Jezus, verujem, da si vstal in živiš!

Od Jezusa se tudi mi učimo vstajati in voljno prenašati naše vsakdanje težave; v zaupanju in ljubezni do Boga. Jezus nas v križevem potu uči, kako odpuščati, ljubiti vsakega človeka in vztrajati na poti do svetosti.

Urška

PRAZNIK STARŠEV

V soboto, 23. marca, smo v SMC-ju obhajali praznik staršev. Ob 15.00 smo se zbrali ob piškotih, čaju in kavi. Sledila je uvodna molitev in pesem. Otroci so nato pod vodstvom s. Ivanke Zakrajšek in animatorjev iz papirja izdelovali pikapolonice v obliki priponk, starši pa so imeli svoje vzgojne debate. Del udeležencev je nato odšel na pevске vaje, drugi del pa se je zabaval na veliki igri, ki jo je pripravila EVS prostovoljka Nina. Pikapolonice so bile seveda darilo za starše - otroci so jim ga izročili ob koncu svete maše. Še prej nas je navdušila gledališka igra z naslovom Mama za en dan, v kateri so naši mladi gledališki igralci predstavili družino, v kateri se ena od hčera po "prepiru" z mamo dogovori, da bo ona mama za en dan. Na koncu seveda ugotovi, da je to zelo težko in otroci mami namesto kritike izkažejo hvaležnost.

JB

MLADINSKA MAŠA V MARCU

Pri mladinski maši, ki jo je vodil župnik Mirko, se je v mesecu marcu govorilo o tem, kako moramo svojim bližnjim odpustčati in se ne smemo do njih grdo obnašati. Animatorji pripravniki, ki se na 14 dni srečujejo v okviru šole za animatorje, so sestavili uvod v mašo, uvod v očenaš in uvod v mir. Pri maši so pomagali tudi mentorji, ki so sestavili prošnje in zahvale. Maša mi je bila všeč, vendar pa bi si želel še večje udeležbe.

Mark Ihan

POMLADANSKO SREČANJE ANIMATORJEV ORATORIJA

V soboto, 9. marca, je na Rakovniku potekalo pomladansko srečanje animatorjev Oratorija, ki je bilo eno od serije šestih tovrstnih srečanj (eno v vsaki slovenski škofiji). Rakovniška cerkev je bila skoraj nabito polna navdušenih mladih animatorjev.

Po sveti maši smo поблиže spoznali letošnji oratorijski priročnik, ki govori o Petru Klepcu, himno, koreografijo, zgodbo in vrednote, ki jih poudarja. Srečanje je ponudilo tudi vrsto izobraževalnih delavnic, igre, druženje, trenutke za duhovnost in še in še. Vse pa se je seveda vrtelo okrog letošnjega junaka, Petra Klepca.

Sedaj pa veselo na delo v pripravi na oratorij 2019.

Animatorji oratorija

ZAKAJ SI ME ZAPUSTIL?

*Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil,
Zakaj si se oddaljil od mene?
Zakaj mi ne pomagaš, ali ne slišiš, ko vpijem od bolečine?
Moj Bog, ves dan te kličem in me ne uslišiš;
ponoči vpijem, a ni nobenega odmeva.
Ti si Sveti, ti kraljuješ na veke, tebe hvali Božje ljudstvo.
V tebe so upali naši očetje, zaupali so in si jih osvobodil.
K tebi so klicali in si jih rešil, v tebe so upali in niso bili osramočeni.*

*Ne oddaljuj se od mene v stiskah in bodi mi blizu,
nihče drug mi ne bo pomagal.
Gospod, ne oddalji se od mene, moja moč si, hiti mi pomagat.
Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.
Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.*

Prim. Ps 22

Jezusov klic na križu ni kakršen koli krik zapuščenosti. Jezus moli veliki psalm trpečega Izraela. S tem sprejema vase celotno stisko ne samo Izraela, ampak tudi vseh ljudi tega sveta, ki trpijo zaradi skritosti Boga. Jezus prinaša pred srce Boga samega, krik stiske sveta, ki ga muči odsotnost Boga. Jezus se istoveti s trpečim Izraelom, s človeštvom, ki trpi zaradi skrivnostne nedojemljivosti Boga.

Jezus sprejema vase kričanje človeštva, njegovo stisko, vso njegovo neboljnost in jo s tem hkrati preoblikuje. (po: Benedikt XVI.) ...

Vzemimo si v teh postnih dneh čas in tudi mi v molitvi premišljujemo s psalmistom, da bomo lažje doživljali skrivnost vstajenja.

Youcat, Molitvenik za mlade

16. april BENEDIKT JOŽEF LABRE

Ob imenu tega »posebneža« v zboru svetnikov je zapisano »sve-tniški berač«. Rodil se je leta 1748 kot najstarejši od petnajstih otrok vernim staršem, ki so srčno želeli, da bi vsaj eden od njih postal duhovnik. Največ upov so stavili na Benedikta. Ta je zaprosil za sprejem v razne stroge samostane, pa so ga iz raznih razlogov zavrnil ali pa se je sam umaknil. Notranji mir je dosegel, ko se je v popolni zavesti in z jasnim namenom odločil, da bo živel kot romar in berač. Odtlej je nepretrgoma romal po evropskih cestah kot romar od svetišča do svetišča. Odklonil je vsako možnost, da bi se kje naselil, hrane je sprejel le toliko, da ni umrl od lakote. Kakor je bil videti na zunaj usmiljenja vreden in zapuščen, je bilo na njem nekaj nadnaravno lepega. Tako življenje ga je izčrpalo in na sredi velikega tedna leta 1783 je umrl v Rimu. Papež Leon XIII. ga je leta 1881 razglasil za svetnika. Sv. Benedikt Jožef Labre je poznan kot zavetnik beračev, brezdomcev, klatežev, pa tudi samskih in neporočenih, zavetnik romarjev, popotnikov ter duševno bolnih.

24. april MARIJA KLOPAJEVA

Na veliki petek poslušamo poročilo o Jezusovem trpljenju, v katerem je omenjeno tudi ime Marija Klopajeva. Bila je med ženami, ki so stalno spremljale Jezusa in mu stregle na njegovih poteh. Bila naj bi žena Klopaja (po starem prevodu Kleopa), ki je bil Jakobov sin in brat svetega Jožefa. Marija Klopajeva je bila torej svakinja Jezusove matere Marije. Znano je, da je današnja svetnica vztrajala ob umirajočem Jezusu in njegovi trpeči Materi pod križem na Kalvariji. Pomagala je pri snemanju Jezusovega telesa in ostala tam, dokler ga niso položili v grob. V velikonočnem jutru je z Marijo Magdaleno prihitela h grobu, da bi dopolnili njegovo maziljenje. Bila je ena tistih, ki so prve zagledale grob odprt in prazen – bila je torej prva med pričami Gospodo-

vega vstajenja. Iz zapisa v Apostolskih delih, da so apostoli po Jezusovem vnebohodu šli v Jeruzalem in v dvorani zadnje večerje »enodušno vztrajali v molitvi z ženami«, razlagalci enodušno sodijo, da je bila med tistimi ženami tudi Marija Klopajeve. S svojim spodbudnim življenjem je bila zgled prvim kristjanom, čeprav po prvih binkoštih o njeni usodi ni več nobenih zapisanih poročil.

SREČANJE NA CVETNO NEDELJO – JEZUS MI DAJE MOČ

Tudi letos vas prisrčno vabimo – še posebej starejše, bolnike in invalide in tudi skupino Vera in luč – k sveti maši in na srečanje v cerkev Marije Pomočnice na Rakovniku.

Sveta maša bo na CVETNO NEDELJO, 14. APRILA 2019, v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku ob 15. uri. Pred in med sveto mašo bo priložnost za sveto spoved, med sveto mašo pa tudi za prejem zakramenta bolniškega maziljenja.

Zbrali se bomo ob oltarju, h Kristusovi in naši daritvi. Pred veliko nočjo, največjim krščanskim praznikom, bomo znova osmislili in utrdili svojo vero v trpečega in od mrtvih vstalega Kristusa. Jezus osmisi našo vero, ki je preizkušana z boleznimi. Bog je z nami, Bog je vsakemu prijatelj.

Jezus mi daje moč v vsakovrstnih okoliščinah, ne glede na letnico rojstva.

Kristus na križu je blizu človeštvu vseh časov. Zgodovina je zasidrana s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa. Po krstu smo začeli hoditi z Jezusom in za Njim. Z njim ne hodimo samo ob Galilejskem jezeru, ampak tudi na Kalvariji. Prav zaradi tega je bilo toliko križev na različnih razpotjih. Popotnik, tujec, domačin se je ustavil, pogledal na Jezusa in šel naprej. Zavedal se je, da na poti ni sam. Gospod s križa nas objema in blagoslavlja.

■ Milosti se izlivajo na nas, samo glejmo nanj. Jezus s križa tiho obli-

kuje naša življenja. Karkoli se nam zgodi, Jezus s križa ljubi, spremlja, tolaži. Ne bojmo se.

Veruj, da je Jezus na križu najmočnejši. Podaja roko vsakemu izmed nas, ne glede na starost, barvo, kožo, preteklost.

Kristusov križ je velik, ker so na njem naši križi. Ni črnina naših življenjskih preizkušenj, ampak pot sprejemanja vsega najtežjega v naših življenjskih dneh.

JEZUS MI DAJE MOČ – je tudi geslo letošnje Čarne mavrice – otroškega festivala ob sklepu veroučnega leta in bo 1. junija na Rakovniku v Ljubljani. Tema srečanja bo »Jezus mi daje moč«, s čimer želijo organizatorji otroke in mlade povabiti, da je Jezus tisti prijatelj, ki nam pomaga in vliva upanje v vseh okoliščinah. Z mladimi bomo povezani v molitvi.

Če se kdo zaradi bolezni ali onemoglosti ne bi mogel udeležiti srečanja in bi želel v pripravi na velikonočne praznike prejeti zakramente, naj nam sporoči, da ga bo g. Drobnič ali kateri drugi duhovnik obiskal na domu. Vsak prvi petek v mesecu obiskuje bolnike po domovih skozi celo leto, ne samo za praznike. Na srečanju bomo molili tudi za vse tiste, ki zaradi bolezni ali onemoglosti ne bodo mogli priti.

Po sveti maši se bo srečanje nadaljevalo v prostorih župnijskega doma – Majcnove hiše na Rakovniku. Lepo vabljeni na prijateljsko druženje in pogostitev, ki jo pripravljajo velikodušne gospodinje iz rakovniške župnije. Ob veselem razpoloženju bomo poživali stara poznanstva in prijateljstva in si nabrali novih moči za življenje, ki je pred nami.

Veselim se srečanja z vami. Veseli bomo prav vsakega izmed vas. Vabilo velja za vse, če boste prejeli poštno vabilo ali ne (ker se z vsemi ne poznamo dobro in nimamo vseh imen, naslovov, da bi vas povabili). **Naredite nekaj zase in za vse nas. Nasvidenje torej na cvetno nedeljo pri Mariji Pomočnici na Rakovniku!**

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK

ZAHVALA: Postna akcija v nedeljo, 31. marca 2019, je odprla srca in roke naših župljanov. Zbrali smo 1970 EUR in nekaj hrane. **Hvala** za zaupanje in upanje za pomoči potrebne! Lahko rečemo – ni nam vseeno!

Veliko blagoslova in luči v vašem življenju vam želi župnijska Karitas. ALELUJA!

Za ŽK Rakovnik: Judita Petelin

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK, Rakovniška 6, Ljubljana

Dežurstvo v maju: četrtek, 09. 05. 2019, od 16.30 do 19.00.

TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar.

RAZVEDRILO

HOTELSKA SOBA – V hotelu: »Imate morda kakšno prazno sobo?« – »Žal je vse zasedeno.« – »Kaj pa, če bi prišla angleška kraljica?« – »No, potem bi se že kaj našlo.« – »Dajte mi torej to, kar bi se že našlo, kraljice zagotovo ne bo.«

VELIKONOČNO PRAZNOVANJE 2019

ŽUPNIJA LJUBLJANA RAKOVNIK

Priložnost za zakrament sprave
 bo v naši cerkvi v velikem tednu
 vsak dan od ponedeljka do nedelje:
 od 9.00 do 12.00 dopoldne
 od 15.00 do 20.00 popoldne;
 ter v petek, 12. aprila, ves dan
 v sklopu radijskega misijona.

Cvetna nedelja (14. april)

Sv. maše: 7.30, 9.00, 10.30 (procesija z oljkami in butarami – zberemo se na dvorišču desno od cerkve), 18.30.

Na ta dan se Cerkev spominja slovesnega Jezusovega vhoda v Jeruzalem, kjer nas je odrešil. Ljudstvo mu je prihajalo naproti s palmovimi vejami ter mu vzklikalo: 'Hozana!'

Tudi mi k sv. mašam prinesemo oljne vejice in butarice v spomin na ta dogodek. Posebej pozorno bomo prisluhnili pasijonu (opisu Jezusovega trpljenja).

Veliki četrtek (18. april)

Ob 7.00 molitev hvalnic v cerkvi.

Sv. maša z obredi se začne ob 19. uri.

Ta dan je spomin Jezusove zadnje večerje: postavitve zakramenta evharistije in postavitve zakramenta duhovništva (dopoldne se pri krizmeni maši ob škofu v stolnici zberejo vsi duhovniki). Pri večernem obredu je spomin obreda umivanja nog – znamenje služenja, ki nam ga je Jezus zapustil. Po 'Slavi' zvonovi utihnejo.

Pri sv. maši se bodo predstavili prvoobhajanci. Po obredih bo molitev z Jezusom, ki nas vabi: »Bedite in molite.« Po sv. maši je molitev pred Najsvetejšim (z Jezusom v ječi).

Veliki petek (19. april)

Ob 7.00 molitev hvalnic v cerkvi.

Križev pot v cerkvi: 15.00.

Sveti obred: 19.00.

Križev pot v naravi: ob 20.15 (po obredu)

Na veliki petek ni svete maše, saj se spominjamo Jezusove smrti na križu. Obred je sestavljen iz treh delov: branje božje besede s prošnjami, češčenje križa in prejem sv. obhajila. Po obredih bo križev pot v naravi.

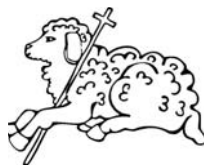
Velika sobota (20. april)

Ob 7.00 molitev hvalnic v cerkvi.

Osebna molitev pri božjem grobu: ves dan.

Blagoslov velikonočnih jedi ob 11.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00.

Velikonočna vigilijska: 19.00.

Ta dan se Cerkev mudi pri Jezusovem grobu v tihi molitvi ter pre-mišljuje njegovo trpljenje in smrt. Čez dan je blagoslov velikonočnih jedi, zvečer pa že praznovanje velikonočne vigilijske. Pred cerkvijo bomo zakurili ogenj, ga blagoslovili ter z njim prižgali velikonočno svečo. Slavje luči bomo nadaljevali s procesijo v cerkev, prižiganjem svečk ter s petjem velikonočne hvalnice. Sledi slovesno besedno bogoslužje. Pri 'Slavi' se oglasijo orgle in zvonovi. Tretji del je krstno bogoslužje z ob-novitvijo krstnih obljub. Nato nadaljujemo z evharističnim bogosluž-jem. Za velikonočno vigilijsko s seboj prinesite sveče.

Velikonočna nedelja (21. april)

Nedelja Kristusovega vstajenja

Svete maše: 6.30 (vstajenjska procesija s sveto mašo), 9.00, 10.30 in 18.30.

To je največji krščanski praznik, ko se veselimo, da nam je Jezus z vstajenjem od mrtvih zagotovil nesmrtnost. Po sv. maši bo 10.30 – obi-čaj sekanja pirhov v SMC-ju.

Velikonočni ponedeljek (22. april)

Svete maše (po prazničnem razporedu): 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.

Blagoslovljene Velikonočne praznike vam želim, naj vas Vstali Zve-ličar krepi na poti zvestobe in naredi vredne brate in sestre!

To vam vošči vaš hvaležni župnik Mirko in Salezijanska skupnost na Rakovniku

KOLEDAR:

APRIL 2019

- PON, 1. 4.: ob 19.15 skupina za žene.
- TOR, 2. 4.: po večerni maši molitev v hišni kapeli za vse v stiski.
- SRE, 3. 4.: ob 19.30 biblična skupina; ob 20.00 zakonska skupina DiŽ.
- ČET, 4. 4.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 5. 4.: prvi petek; obisk bolnikov na domu; posvetitev Jezusove-mu Srcu; 15.00–18.00 **Antonkina izmenjava** v SMC-ju; ob 19.00 **križev pot za mlade iz naše dekanije** v Polho-vem Gradcu.
- PET, 5. 4. do NED, 7. 4.: **postne duhovne vaje na Pohorju**; duhovne vaje za animatorje oratorijev na Bledu.
- SOB, 6. 4.: prva sobota; posvetitev Marijinemu Srcu.
- NED, 7. 4.: 5. postna – tiha nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodeluje ljubiteljski program Glasbene šole Rakovnik; popoldan zaključek ŠportKat lige v Šentvidu.
- PON, 8. 4.: ob 19.00 katehetski odbor; ob 19.00 Karitas; ob 20.00 seja ŽPS-ja.
- TOR, 9. 4.: po večerni sv. maši v hiši kapeli molitev za vse, ki so v stiski.
- SRE, 10. 4.: 19.15 sestanek za starše 3. raz.; ob 20.00 zakonska skupina **Mavrica**.
- ČET, 11. 4.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 12. 4.: ob 19.30 mladina v pripravi na veliko noč na Rakovniku; ob 20.00 zakonska skupina Zvonci.
- NED, 14. 4.: **cvetna nedelja**; pri vseh sv. mašah blagoslov zelenja; pred sv. mašo ob 10.30 tudi procesija z zelenjem izpred cerkve; ob 18.00 križev pot; ob 15.00 srečanje staršev in Vera in

luč: priložnost za sv. spoved, sv. bolniško maziljenje, sv. maša ter pogostitev.

PON, 15. 4.: ob 20.00 zakonska skupina srednja; ob 20.00 *mladina v pripravi na veliko noč na Viču.*

TOR, 16. 4.: ob 20.00 molitev v hišni kapeli za vse, ki trpijo.

ČET, 18. 4.: **VELIKI ČETRTEK** – spominski dan zadnje večerje; ob 7.00 hvalnice; ob 9.00 vabljeni v stolnico h krizmeni maši; ob 19.00 obredi velikega četrtega z umivanjem nog; predstavitev prvoobhajancev in blagoslov kruhkov; ob zaključku obredov vabljeni, da ostanete pri češčenju Jezusa v Najsvetejšem zakramentu.

PET, 19. 4.: **VELIKI PETEK** – spomin Jezusove smrti na križu; ob 7.00 hvalnice, ob 15.00 križev pot v cerkvi; ob **19.00 obredi velikega petka**; nato ste vabljeni h križevem potu v naravi po Golovcu, v cerkvi bo tudi molitev ob božjem grobu.

SOB, 20. 4.: **VELIKA SOBOTA** – Jezus počiva v grobu; ob 7.00 hvalnice; nato ste povabljeni k češčenju pri božjem grobu; **blagoslovi jedil ob 11.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00 in 18.00. Velikonočna vigilijska bo ob 19.00** – katehumeni prejmejo zakramente uvajanja.

NED, 21. 4.: **VELIKA NOČ** – ob 6.30 velikonočna procesija in slovesno evharistično slavljenje Vstalega Jezusa; slovenske sv. maše bodo ob 9.00, 10.30 in 18.30.

PON, 22. 4.: **velikonočni ponedeljek**; sv. maše po nedeljskem sporedu ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.

TOR, 23. 4.: ob 20.00 molitev v hišni kapeli za vse, ki trpijo.

SRE, 24. 4.: ob 20.00 zakonska skupina **Iskrice**.

ČET, 25. 4.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.

NED, 28. 4.: **bela nedelja – nedelja božjega usmiljenja**; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in ob 18.30.

MAJ 2019

- SRE, 1. 5.: Sv. Jožef delavec – začetek šmarnic; ob 20.00 molitev v hišni kapeli za vse, ki trpijo.
- ČET, 2. 5.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 3. 5.: prvi petek; obisk bonikov na domu.
- SOB, 4. 5.: prva sobota; posvetitev Marijinemu Srcu; ob 10.00 sv. maša z nagovorom.
- NED, 5. 5.: 3. velikonočna nedelja, sv. maše: 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.
- PON, 6. 5.: ob 19.00 katehetski odbor; ob 19.15 skupina za žene.

V CERKVI POZDRAVLJAMO NOVE ČLANE:

Nika Knez
Lovro Zadavec
Lukas Škof

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Kristina Novak, 1930
Janez Petrič, 1943
Franc Rutar, 1942

Kaj nisi
tudi ti
eden izmed **učencev**
tega človeka?

Jn 18, 17

slavljenje
adoracija
priprava na spoved
spoved
druženje

Postni duhovni večer za mlade
petek, 12. 04. 2019 ob 19.30
Ljubljana Rakovnik - kapela

Gledališka predstava

PREMIERA

PLEŠASTA PEVKA

Delo **Eugène Ionesco** | režiser Žiga Kosi

Antidrama

Igrajo

Ana Plahutnik

Lori Vovk

Tina Kjučevšek

Domen Novak

Katarina Račič

Ruben Furlan

Tehnična ekipa

Gal Nagode

Samo Remec

Več informacij na
Facebooku

Plešasta pevka

Vstop prost!

Rakovnik, 10. maj 2019

Dvorana glasbene šole, ob 19³⁰

Glasilo izdaja Župnija Rakovnik

Odgovorni: Mirko Simončič – lektorirala: Tadeja Klun Lenarčič – prelom: Vito Lojč

*Naše zemeljsko življenje
je le potovanje
k večnemu, srečnejšemu;
ne prepirajmo se med seboj na poti.
Hodimo krotko, mirno, ljubeznivo
z množico svojih bratov in tovarišev.*

sv. Frančišek Saleški)

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1108 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100

WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI

SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**Župnijska Karitas
Rakovnik**

Dežurstvo v februar: 9. 5.
2019 od 16.30 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959
NLB. Hvala za vsak dar.

V SMC-ju:

Vsako nedeljo po maši ob
10.30
vabljeni na kavico!

Veliki četrtek – ob 7.00 hvalnice;
ob 19.00 obredi velikega četrтка.

Veliki petek – ob 7.00 hvalnice;
ob 19.00 obredi velikega petka.

Velika sobota – ob 7.00 hvalnice;
ob 19.00 obredi velikega sobote –
vigilija.

Velika noč – ob 6.30 velikonočna
procesija in sv. maša.